

CAPVT III.

Quemadmodum enim vniuersalia in mathematicis non sunt de separatis præter magnitudines, numerosque, verū de his, quanquam non quatenus talia, ut magnitudinem haudent, aut diuisibilia sint, patet quod etiam de magnitudinibus sensibilibus rationes, & demonstrationes sunt, verū non prout sensibles, sed prout tales sunt. Quemadmodum enim prout mota solū multa rationes sunt, absque eo, quod sit vnumquodque eorum, ac eis accidentium consideratur, & non est necesse propterea idem aliquid motum à sensibilibus separatum esse, vel in eis aliquam naturam segregatam esse: ita de motis etiam erunt rationes, atque scientia, non tamen quatenus mota, verū quatenus corpora tangentem: & rursus prout superficies tantum, & prout longitudines tantum, & quatenus divisibilia & quatenus indivisiabilia sicut habentia, & prout indivisiabilia tantum. Quare cùm simpliciter verum sit dicere, non solū separabilia, sed & non separabilia esse veluti mota, & mathematica: quia (etiam qualia dicunt) verum est simpliciter dicere, & talia esse: & quemadmodum cæteras scientias simpliciter verum est dicere huius esse, non eius, quod ei accedit: velut alibi (si salubre album sit) verū prout salubre est, ac illius, cuius vnaquæque est, si salubris salubre, si verò hominis prout homo est: & geometriam: non si accedit sensibilia esse quorum est, non est autem eorum, prout sensibilia sunt, non erunt sensibilia mathematicæ scientiæ: non profectò propter hæc aliorum separatorum erunt. Multa verò per se rebus accident, prout vnumquodque talium est: quoniam & quatenus fœmininum animal, & quatenus masculinum, propriæ sunt passiones, et si non est quicquam fœmininum, neque masculinum separatorum animalium. Quare etiam prout longitudines solū, & prout superficies, & quanitò de prioribus ratione, ac simplicioribus, tanquam magis id certitudinem haber. Hoc autem simplex est, quare absque magnitudine magis, quam cum magnitudine, & maximè absque motu. Quod si habet motum, primum maximè: siquidem hic simplicissimus est, & huius qui regularis est. Eadem ratio de harmonica, & perspectiva est: neutra nanque prout visus, vel prout vox, speculatur, verū prout lineæ, & numeri. Adhac, propriæ illorum passiones sunt: mechanica quoque similiiter.

A Κεφαλίου γ.

Ω Σοφοὶ γδ τὰ κερδόντα ἐν τοῖς μεζημοσ-
τιν, οἵτε περιχωρούσι φάραν δέ, παρὰ τὰ
μεζημότα ἡ ἑών αριθμοῖς, σύγκα τούτων μ.,
οὐχ ἦ τι πεπάτα οἷα ἔχει μέγεθος, οὐδὲ δια-
ρετα, δῆλον διό εἰ πάχεται καὶ τοῖς τῷ αἰδη-
τῷ μεγαλών, εἴ τοι καὶ λόγοις καὶ χρονίξεις,
μηδὲ ἦ τοι αἰδητά, ἀλλ' ἦ τοι ταῦτα. οὐδὲ γδ ἦ
περιουμένα μόνον πολὺ λόγοι εἰσι, χωρὶς το-
ῦ ἕκαστον οὗτοῖς τοιούτων, καὶ τῷ συμβε-
πτότων αὐτοῖς καὶ εἰς αἰώνυμη διὰ ταῦτα,
ἢ περιχωρούσιν περὶ περιουμένων τῷ αἰδη-
τῷ, οὐδὲ τούτοις πιάτα φύσιν, καὶ τοῖς διαρετα-
μόνον. οὐδὲ ἐπὶ ἀπλός λέγει δῆκτες, μηδὲ
μόνον τὰ χωριστά, εἴδη καὶ τὰ μη χωριστά,
δῆλον περιουμένων, εἴ τοι καὶ τὰ μετημετατά, δῆ-
λον ἀπλός δῆκτες εἰπεῖν, καὶ περιττά γε οἷα
λέγονται καὶ ὀπέρη καὶ πάτης ἀλλὰ δημιουρα
αὶ πλάνοι δῆκτες εἰπεῖν, τούτων εἴ, οὐδὲ το-
ῦ συμβεπτότων δῆλον, οὐδὲ λευκόν, εἰ τὸ ὑγεινὸν
τὸ λευκόν, οὐδὲ ἔστι οὐγεινόν αὐλαὶ ἐκείνου δῆ-
λον ἐκείνου, εἰ οὐγεινόν, οὐγεινόν, εἰ δὲ οὐ
δηρόποτος, αἰδητῶπον δῆτα καὶ τὸν γεωμετρεῖαν,
εἰ εἰ συμβεπτέτες αἰδητά εἴ τοι δέ, μη δέ
δῆλον αἰδητά, οὐ τῷ αἰδητῷ διονταί αἱ μα-
θητικαὶ δημιουρα. οὐ μήποτε εὐδίκησε
ταῦτα, ἀλλαν περιχωρούσιν πολὺ δῆλον πε-
ριέψει καὶ δίκαια τοῦ περιέματος, δῆλον
ἐπαρχόντος τῷ ποιούτῳ εἰπεῖν καὶ δῆλον τὸ
ζῶον καὶ δῆρες, ἵδια πάτην δέ. καίτοι καὶ δέ
το δῆλον οὐδὲ ἀρρέν περιχωρούσιν τῷ δέσμῳ.
οὐδὲ καὶ δῆλον μόνον, καὶ δῆμιποδεῖς καὶ δῆσμο-
δοι αἱ περιχωρούσιν τῷ λόγῳ καὶ ἀπλουσέ-
σον, περιττά πλάνον δῆλον τῷ ἀκριβέστερον. τόπον δῆ-
λον ἀπλούσιον δέσμον αἴτιον τῷ μεζημότοις πλά-
νοι, οὐδὲ μεζημότοις, καὶ μάλιστα αἴτιον κατί-
στος. εἴτε δὲ πάτην, μάλιστα τὸν περιττότων.
ἀπλουσέστιν γδ καὶ ταῦτα δῆλον πλάνον. οὐ δῆ-
λον αἴτιος καὶ περιχωρούσιν, καὶ πεπάτης.
οὐδὲ ἐπέρει γδ δῆλος, οὐδὲ φωνή, θεοφεῖς, ἀλλ'
οὐ γραμματικὴ αἰδητοῖς. εἰσιταί μέρος ταῦτα
πατηταὶ ἐκείνοις, οὐδὲ μηχανικὴ δῆλος ταῦτας.

Quare